

andring i det foreliggende Lovforslag, da det jo var aldeles umuligt at vide, hvilken Indflydelse en Forandring i det, som Spanien har begæret, vi skulle staffe til Beje, kunde saa paa Traktatens endelige Ratifikation. Jeg udtalte i det andet Ting, at jeg erkendte Muligheden for, at denne Nedsættelse i Beskyttelsen kunde saa en Indflydelse paa Korkproppeskeringsvirkningen her i Landet ved en forøget Indførsel andet Steds fra. Jeg erkendte Muligheden derfor, men jeg tilraadede bestemt at udsætte at tage Bestemmelse om, hvad man troede forvarlig at kunne gøre for den Industri, indtil det havde vist sig i Gerningen, forelaa faktisk, at denne Forandring eller Nedsættelse af Beskyttelsen havde haft en saadan Indflydelse paa vor Industri her, saa der var Anledning til at gøre det, medens det at foretage noget paa Forhaand af Frygt for den Indflydelse, det kunde saa, muligvis kunde have ubehagelige Følger med Hensyn til det, som er selve Hovedlagen: Traktatens Ratifikation, et Spørgsmaal, der ligger nærmere for min ærede Kollega Udenrigsministeren at behandle end for mig; og jeg holdt mig forvisset om, at dersom en saadan uheldig Følge af den foretagne Nedsættelse skulde vise sig, at Rigsdagen da vilde være lige saa villig som jeg til at søge at lette Trykket af denne Bestemmelse for denne lille Industri; og jeg har faaet det stadfæstet for dette Tings Vedkommende, i alt Fald gennem den Udtalelse, der falder fra et æret Medlem, som udtalte sin Forvisning om, at dette Ting vilde være beredvilligt til at lette Trykket for Korkindustrien her i Landet, naar det behøvedes. Og jeg udtaler her, at jeg er lige saa villig, som det ærede Medlem antog, at dette Ting var, til at gøre det; men vel at mærke, jeg ønsker først at se, at det i Virkeligheden faar den Indflydelse, som der befrægtes; og jeg har nogen Tvivl om, at det vil blive Tilfældet. Ganske vist har det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3dje Valgkreds ikke villet erkende, at de Erfaringer, der ere gjorte i Sverige og Tyskland, skulde kunne paabeaages for, at man ikke ved Nedsættelse af Beskyttelsen her i Landet væsentlig vilde forulempe denne Industri, og det ærede Medlem har egentlig til Støtte for denne Formening kun anført, hvad jeg tidligere bemærkede, at Indførelsen af Kork fra Spanien er der ingen Grund til at tro væsentlig skulde forøges. Det, der indføres af Korkpropper fra Spanien, er en særlig Kvalitet, langt dyrere end andre, og en Kvalitet, som, efter hvad Fabrikanten her have sagt mig, slet ikke kan tilvirkes her, fordi det første Klasses Raamateriale slet ikke kommer uden

for Spanien, saa der er i Grunden ingen Konkurrence. Men jeg kan egentlig ikke tænke, hvorfor ikke andre Lande end Spanien kunde lige saa godt i Sverige og Tyskland som her have benyttet sig af den store Nedsættelse i Beskyttelsestolden, langt større, end den, der her er Tale om, til at indføre store Kvantiteter af færdige Propper i Sverige og Tyskland. Jeg erkender imidlertid, at Muligheden er til Stede, og jeg er lige saa villig, som det ærede Medlem antager, at dette Ting vil være, og som jeg er overbevist om, at det andet Ting ogsaa vil være til, naar det i Virkeligheden viser sig, at denne Nedsættelse i Beskyttelsen for Korkindustrien virker saa uheldigt, at ville søge at afhjælpe Følgerne af denne Nedsættelse. Jeg haaber, at det ærede Medlem er tilfreds med denne Udtalelse.

Svar: Jeg skal ikke blande mig i Mellembærendet mellem den højtærede Finansminister og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3dje Valgkreds (Wassard), derimod skal jeg gøre et Par Bemærkninger til, hvad den højtærede Finansminister svarede paa min Forespørgsel, jeg vilde gerne have fuld Forstaaelse i den Henseende mellem den meget ærede Minister og mig. Den ærede Minister sagde, for saa vidt jeg opfattede ham rigtigt, at Grunden til, at man denne Gang havde brugt Formen af et Lovforslag, medens man forrige Gang havde brugt Formen af en Rigsdagsbeslutning, var den, at Handelstraktater kom ikke til at foreligge Rigsdagen, naar de vare betingede af Ændringer i det bestaaende. For det første skal jeg gøre opmærksom paa, at jeg naturligvis kender Grundlovens § 18 overmaade vel, at Handelstraktater ikke direkte forelægges Rigsdagen, at Afslutningen og Ophævelsen af Handelstraktater er noget, som Regeringen kan foretage paa egen Haand; men en indirekte Bedragelse finder dog Sted, for saa vidt en Handelstraktat er betinget af visse Ændringer i det bestaaende. Jeg kan imidlertid ikke indse, at der i den Henseende er nogen Forskel paa, hvad der skete i 1884, og hvad der sker nu. Jeg har her for mig Forslag til Rigsdagsbeslutning, som blev forelagt den 2den April 1884, og hvor der er tilføjet en Oversigt over, hvilke Ændringer i den bestaaende Lovgivning det vil medføre, og denne Gang er det ogsaa klart af Forslaget, at det medfører Ændringer i den bestaaende Lovgivning. I den Henseende beklager jeg, at jeg ikke har opfattet den højtærede Finansministers Svar rigtigt; Jeslen er maaske min, men jeg vil tilstaa, at jeg havde ventet et andet Svar, som forekom